Annus XIII - Vol. XIII 18 Iunii 1921 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA BENEDICTI PP. XV

SACRUM CONSISTORIUM

I

Die 13 iunii 1921, in Palatio Apostolico Vaticano, habitum est *Consistorium secretum,* cuius acta ex ordine referuntur:

I. - ALLOCUTIO SS. D. N. BENEDICTI PP. XV
CREATIO ET PUBLICATIO S. R. E. CARDINALIUM

VENERABILES FRATRES

Causa Nobis quidem vos hodierno die, iterum anno vertente, congregandi ea duplex fuit, ut amplissimum Collegium vestrum suppleremus, rituque solemni complurium Ecclesiarum mederemur viduitati; sed antequam ad ea quae proposita sunt, veniamus, placet, veteri consuetudine institutoque maiorum, nonnulla de maximis Ecclesiae catholicae negotiis vobiscum communicare.

Meministis profecto, cum orationem hoc ipso loco ad vos haberemus abhinc duobus annis die x mensis martii, valde sollicitos Nos fuisse, quinam ex bello futurus esset in Palaestina rerum cursus, in ea, inquimus, regione Nobis et chri-

stianorum cuique carissima, quam ipse divinus hominum Redemptor suae vitae mortalis actione consecravit. Iam vero illa animi Nostri cura tantum abest ut allevata sit, ut etiam in dies ingravescat.

Nam, quod conquerebamur a peregrinis acatholicorum sectis, christianam appellationem prae se ferentibus, ibi nefarie effici, id ipsum conqueri etiam nunc debemus, videntes ut alacriores quotidie illae in incepto perseverent, opibus abundantes, callideque usae incolarum, ex maximo bello, summa inopia et egestate. Nos quamquam Palaestinorum rebus tam egenis opitulari, plura beneficentiae instituta fovendo novaque excitando, non praetermisimus, nec quoad licuerit, desistemus, tamen opem eorumdem necessitati parem afferre non possumus, praesertim quia ex iis facultatibus, quibus, Dei providentis munere, instruimur, calamitosis undique benignitatem Sedis Apostolicae implorantibus succurrendum est. Itaque magno cogimur cum dolore conspicere sensim ruentes in interitum animas, Nobis penitus dilectas, pro quarum salute tot apostolici homines, in primisque Patriarchae Assisiensis alumni, tam diu multumque laboraverunt.

Praeterea, cum foederatorum copiis christiani denuo Loca Sancta in suam potestatem redegissent, Nos communem bonorum laetitiam participavimus ex animo; sed ei gratulationi timor ille suberat, quem in eadem vobis oratione aperuimus, ne ex facto per se praeclaro et laetabili id consequeretur, ut in Palaestina hebraei iam praevalerent praecipuoque quodam iure fruerentur. Non inanem eum fuisse timorem res ipsa ostendit. Christianorum enim in Terra Sancta non modo non meliorem factam esse condicionem apparet, verum deteriorem etiam, quam antea, scilicet propter novas civitatis leges et instituta, quae – non dicimus, voluntate auctorum, sed certe re – huc pertinent, ut christianum nomen de eo statu, quem semper usque adhuc ibi obtinuit, deiiciant, in gratiam hebraeorum. Ad haec multam videmus a multis

dari operam, ut Loca Sancta profanentur, atque in voluptarios quosdam secessus convertantur, importandis illuc deliciarum illecebris omnisque generis invitamentis ad luxuriam ; quae quidem probari nusquam alibi possunt, nedum ubi passim augusta religionis exstant monumenta. – Quoniam vero res Palaestinenses nondum ad perpetuitatem constitutae sunt, iam nunc edicimus, Nos velle ut, cum maturitas Palaestinae ordinandae venerit, Ecclesiae catholicae christianisque universis sua ibi salva et incolumia iura sint; de iuribus quidem hebraei generis quicquam deminui Nos sane nolumus, sed iidem contendimus sacrosancta christianorum iura iis opprimi omnino non debere. Eaque de re omnes, quicumque christianos populos, vel ipsos acatholicos, gubernant, vehementer rogamus, ut apud illam Nationum Societatem, cui dicitur mandati Anglici de Palaestina esse ratio expendenda, instare ne graventur.

Quod si a Terra Sancta oculos in Europam convertimus, hinc quoque magnae moles molestiarum Nobis obversantur. Ex iis enim quae scitis proxime evenisse, Venerabiles Fratres, plane perspicuum est populorum inter ipsos simultates et iras nondum resedisse, bellique fere incendio restincto, bellicos tamen spiritus vivere. Ergo, quotquot ubique ad gubernacula rerum publicarum sedent homines bonae voluntatis, omnes etiam atque etiam appellamus, petimusque ut, iis auctoribus atque auspicibus, populi mutuas inimicitias ultro citroque communi saluti iam condonent, et, quae resident adhuc inter se controversiae, eas, iustitia duce, caritate comite, disceptando dirimant ; itaque miseram Europam pacis tam diu desideratae demum compotem faciant.

In his autem acerbitatibus voluit Dominus Iesus Sponsam suam Ecclesiam suumque in terris Vicarium aliquo solatio benignus consolari. Huiusmodi esse illud intelligitis, quod Civitates paene omnes quibus publice nulla Nobiscum ratio intercedebat, vixdum confecto bello, maturarint, prorsus sua sponte, significare Nobis studium, quo tenerentur,

coniunctionis amicitiaeque cum hac Apostolica Sede conciliandae, persuasum habentes id, si ex sententia sibi successisset, non vacuum fore fructibus publicae utilitatis. Nos solemnem morem retinentes huius Apostolicae Sedis, et illud catholicae doctrinae observantes caput de utriusque potestatis consensione ad commune Civitatis et Ecclesiae bonum, libenter talibus postulationibus concessimus, nulla sane cum iactura eorum quae in hoc genere sunt Nobis principia sanctissima. Ipsa quoque Gallia, cum publice se de complexu matris abstraxisset, nuper eum locum, quem apud Iesu Christi Vicarium iam complura saecula obtinuerat, rursus, sexdecim annorum intervallo, occupavit; cuius quidem tam iucundus Nobis atque optimo cuique fuit reditus, quam acerbus discessus fuerat. Quod igitur haud ita pridem difficillimum factu in hac tristitia temporum videbatur, id nunc, Dei providentis nutu, est, ut – ubi improbanda non adsit rerum condicio, Romani Pontificatus impediens libertatem – cultarum gentium respublicae fere universae cum hac Sede Apostolica societatem habeant: quae societas, enixe precamur a Deo, ut, quemadmodum debet esse, sic Ecclesiae singulisque Civitatibus vere exsistat salutaris.

Iam, ut propositum exsequamur, sacrae honore Purpurae honestare tres viros decrevimus, animi laudibus ingeniique egregios, qui, operam Ecclesiae navando, admodum se Nobis probaverunt. Hi sunt:

Ioannes Tacci, Archiepiscopus tit. Nicaenus, Domui Pontificiae Praepositus;

Achilles Ratti, Archiepiscopus Adanensis, Nuntius Apostolicus in Polonia;

Camillus Laurenti, Adiutor Sacri Consilii christiano nomini propagando.

Quid vobis videtur?

Itaque auctoritate omnipotentis Dei, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et Nostra, creamus et publicamus S. R. E. Cardinales

Ex Ordine Presbyterorum

Ioannem Tacci,
Achillem Ratti,

Ex Ordine Diaconorum

Camillum Laurenti.

Cum dispensationibus, derogationibus et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Sequitur ut Venerabilium Fratrum Episcoporum ordinem suppleamus.

II. - PROVISIO ECCLESIARUM

Tum Beatissimus Pater has, quae sequuntur, Ecclesias de proprio singulas pastore providit, scilicet:

Metropolitanae Ecclesiae Mediolanensi praefecit Emum P. D. Achillem S. R. E. Cardinalem Ratti.

Patriarchali Sedi Alexandrinae latinorum, Exmum P. D. Paulum De Huyn, hactenus Archiepiscopum titularem Sardicensem.

Archiepiscopali titulari Ecclesiae Macrehensi, R. P. D. Eduardum Ilsley, hactenus Archiepiscopum Birmingamiensem.

Metropolitanae Ecclesiae Liverpolitanae, R. P. D. Fridericum Guilelmum Keating, hactenus Episcopum Northantoniensem.

Archiepiscopali titulari Ecclesiae Attaliensi, R. P. D. Antonium Lega, hactenus Episcopum Triventinum, deputatum in Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Paschalis Morganti, Archiepiscopi Ravennatensis et Episcopi Cerviensis.

Archiepiscopali titulari Ecclesiae Siracensi, R. D. Philippum Cortesi, Nuntium Apostolicum apud Rempublicam de Venezuela.

Cathedrali Ecclesiae Collensi, R. P. D. Ioannem Andream Masera, hactenus Episcopum titularem Himeriensem, suffraganeum Sabinensem et Administratorem Apostolicum dioecesis Liburnensis.

Cathedralibus Ecclesiis Fabrianensi et Mathelicensi, invicem perpetuo canonice unitis, R. P. D. Aloisium Ermini, hactenus Episcopum Caiacensem.

Cathedrali Ecclesiae Reginae-Gradicensi, R. P. D. Carolum Kaspar, hactenus Episcopum titularem Bethsaidensem.

Episcopali titulari Ecclesiae Bethsaidensi, R. D. Henricum Laurentium Janssens, Abbatem tit. Montis Blandini O. S. B., secretarium pontificiae Commissionis de re Biblica, Collegii sancti Anselmi de Urbe rectorem emeritum.

Cathedralibus Ecclesiis Interamnensi et Narniensi, invicem perpetuo canonice unitis, R. D. Caesarem Boccoleri, Protonotarium apostolicum *ad instar,* loci « Rapallo » in Clavarensi dioecesi Archipresbyterum.

Episcopali titulari Ecclesiae Diocaesariensem, R. D. Iosephum Pranzini, Vicarium generalem Bononiensem, deputatum in Auxiliarem Emi P. D. Georgii S. R. E. Card. Gusmini, Archiepiscopi Bononiensis.

Cathedrali Ecclesiae Liburnensi, R. D. Ioannem Piccioni, Vicarium generalem Pistoriensem.

Cathedrali Ecclesiae Segusiensi, R. D. Humbertum Rossi, canonicum cathedralis ecclesiae Casalensis.

Episcopali titulari Ecclesiae Lamiensi, R. D. Thomam Shine, deputatum in Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Richardi Lacy, Episcopi Medioburgensis.

Insuper SSmus Dominus Noster alios etiam per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, scilicet:

ARCHIEPISCOPOS:

Pharsalensem, Sebastianum Leme a Silveira Cintra, iam Archiepiscopum Olindensem et Recifensem.

Syracusanum, Iacobum Carabelli.

Caietanum, Paschalem Berardi, iam Episcopum Rubensem et Bituntinum.

Adanensem, Achillem Ratti, iam Archiepiscopum titularem Naupactensem.

Naupactensem, Fridericum Tedeschini.

Helenopolitanum, Robertum Vicentini.

EPISCOPOS:

Flaviopolitanum, Paulum Albèra, iam Episcopum Bovensem.

Pelotensem, Ioachim Ferreira de Mello.

Calatanisiadensem, Ioannem Iacono, iam Episcopum Melphictensem, Iuvenacensem et Terlitiensem.

Philadelphiensem, Franciscum Vazhapilly.

Clismatensem, Paulum Rémond.

Lodzensem, Vincentium Tymieniecki.

Bitensem, Franciscum Rudolphum Bornewasser.

Brixinensem, Ioannem Raffl.

Corporis Christi, Emmanuelem Ledwina.

Nicoteriensem et Tropiensem, Felicem Cribellati.

ARCHIABBATEM:

S. Martini in Monte Pannoniae, Remigium Bárdos.

ABBATEM:

S. Petri apud Muenster, Michaëlem Ott.

II

I. – TRADITIO RUBRI GALERI EMIS CARDINALIBUS

Die 16 iunii 1921, in Palatio Apostolico Vaticano, habitum est *Consistorium publicum,* in quo Ssmus Dñus Noster Purpuratorum Patrum galerum sollemniter tradidit Cardinalibus iam creatis et publicatis in Consistorio diei 7 martii 1921, nimirum:

Emo Francisco Ragonesi,
Emo Ioanni Benlloch y Vivó,
Emo Francisco Assisiensi Vidal y Barraquer;

itemque Cardinalibus nuper creatis et publicatis in Consistorio diei 13 iunii, nempe:

Emo Ioanni Tacci,
Emo Achilli Ratti,
Emo Camillo Laurenti.

Interea, per Advocatum S. Consistorii Augustum Milani, perorabatur pro tertia vice Causa beatificationis et canonizationis ven. Iustini de Iacobis, Sacerdotis e Congregatione Missionis.

II. - PROVISIO ECCLESIARUM

Eadem die, in *Consistorio secreto,* Beatissimus Pater, postquam, consueto ritu, sex praelaudatis Emis PP. Cardinalibus os clausisset, has quoque, quae sequuntur, Ecclesias de proprio singulas pastore providit, nimirum:

Metropolitanae Ecclesiae Birmingamiensi praefecit R. P. D. Ioannem Mac Intyre, hactenus Archiepiscopum titularem Oxyrynchiensem.

Archiepiscopali titulari Ecclesiae Cariacensi, R. P. D. Alexandrum Le Roy, hactenus Episcopum Olindensem, Moderatorem generalem Congregationis a Spiritu Sancto.

Archiepiscopali titulari Ecclesiae Crainensi, R. P. D. Ioannem Mariam Mérel, hactenus Episcopum titularem Orcistiensem.

Archiepiscopali titulari Ecclesiae Maditensi, R. P. D. Henricum Doring, hactenus Episcopum Poonensem.

Cathedrali Ecclesiae Clevelandensi, R. P. D. Iosephum Schrembs, hactenus Episcopum Toletanum in America.

Cathedrali Ecclesiae Campifontensi, R. P. D. Thomam O' Reilly, Vicarium generalem Manchesteriensem.

Episcopali titulari Ecclesiae Germaniciensi, R. D. Aloisium Harthl, quem deputavit in Auxiliarem Emi P. D. Michaëlis Card. De Faulhaber, Archiepiscopi Monacensis et Frisingensis.

Cathedrali Ecclesiae Principis Alberti et Saskatoonensi, R. D. Ioseph Prud'homme, Vicarium generalem dioecesis S. Bonifacii.

Cathedrali Ecclesiae Pittsburgensi, R. D. Hugonem Boyle.

Episcopali titulari Ecclesiae Tricomiensi, R. D. Iacobum Viladrich y Gaspar, deputatum in Auxiliarem Emi P. D. Ioannis S. R. E. Card. Benlloch y Vivó.

Titulari episcopali Ecclesiae Alindensi, R. D. Eduardum Komar, parochum loci Sucha, deputatum in Auxiliarem R. P. D. Leonis Wadega, Episcopi Tarnoviensis.

Episcopali titulari Ecclesiae Aucandensi, R. D. Soterem Redondo Herrero, ex Ordine Erem. S. Augustini, Vicarium Apostolicum S. Leonis de Amazonas.

Episcopali titulari Ecclesiae Verinopolitanae, R. D. Silvinum Ramirez, Vicarium Apostolicum Californiae Inferioris.

Episcopali titulari Ecclesiae Doberensi, R. D. Augustinum Gauthier, e Societate Parisiensi Missionum ad exteros, Vicarium Apostolicum de Quang-Tong Occidentali et Hainan.

III. - TITULI EMIS PP. CARDINALIBUS ASSIGNATI

Posthaec os aperuit Beatissimus Pater sex Emis novis Cardinalibus, quorum singulis assignavit:

Emo Ragonesi, titulum S. Marcelli,
Emo Benlloch y Vivó, titulum S. Mariae in Aracaeli,
Emo Vidal y Barraquer, titulum S. Sabinae,
Emo Tacci, titulum S. Mariae trans Tiberim,
Emo Ratti, titulum S. Martini in Montibus.

Emo Laurenti, diaconiam S. Mariae Scalaris.

IV. - POSTULATIO SACRI PALLII

Tum Emus P. D. Achilles Card. Ratti, sistens coram Ssmo et praestito prius iuramento, institit pro pallio suae Metropolitanae Ecclesiae Mediolanensis; et post eum institerunt pro pallio Pastores dati Ecclesiis Metropolitanis *Liverpolitanae, Birmingamiensi, Syracusanae* et Ecclesiae Archiepiscopali *Caietanae;* itemque, ex privilegio et successione, Ecclesiae Cathedrali *Claromontanae.*

Quorum postulationibus Beatissimus Pater benigne adnuere dignatus est.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

SANCTI PETRI APUD MUENSTER

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS IN ABBATIAM NULLIUS

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Eximia Benedictini Ordinis tum in Ecclesiam tum in civilem societatem gesta nemo est qui ignoret. In plerasque enim regiones sancti Benedicti filii una cum Christi religione civilem cultum introduxerunt. Ex quo evenit ut aliquae orbis catholici partes monachorum sancti Benedicti curis, vel ab Episcopis, vel ab ipsa Apostolica Sede concrederentur, ibique, temporis progressu, prout occasio postulabat, abbatiae ***nullius*** dioeceseos a Praedecessoribus Nostris erectae essent. Huius Benedictinorum sollicitudinis in religione christiana dilatanda mirum etiam nunc habemus exemplum in Canadensi ditione.

Ad excolendam enim regionem illam Canadensem apud Muenster, in provincia civili, cui nomen Saskatchewan, quae inculta erat, et vix tantum ab Indis aborigenis habitabatur, bo. me. Albertus Pascal, illius regionis Ordinarius, primum qua Vicarius Apostolicus, dein qua Episcopus Principis Alberti, libenter excepit quosdam monachos Cluniacenses e monasterio Wetang, provinciae Illinois in Foederatis Statibus Americae Septentrionalis; qui quidem sibi proposuerunt evangelica praedicatione et civilibus institutionibus locum illum ad meliorem conditionem evehere. Et, Dei adiuvante gratia, monachorum studia et labores prospere cesserunt. Nam catholici, magna ex parte germanicae originis, ex Foederatis Statibus, et ex Germania, Austria, Helvetia ac Russia illuc convenerunt, et coloniam quamdam a S. Petro apud Muenster nuncupatam sub directione et spirituali cura monachorum illic condiderunt; et inter eosdem monachos et praedictum Albertum Pascal, loci Ordinarium, conventio circa curam animarum inita est, quam haec Apostolica Sedes ratam habuit, et quidem prioratus Benedictinus S. Petri, plures paroecias complectens, die decimaquinta mensis augusti anni millesimi nongentesimi decimi primi in abbatiam evehebatur. Territo-

rium huic abbatiae assignatum ad quinquaginta quattuor milliaria in longitudinem et triginta tria in latitudinem patet, et centum duodecim milia quadrata iugera, seu quinquaginta *townships,* extenditur, et paroecias *Muenster, Humboldt, Annaheim, Dead Moose Lake, Fulda St Benedikt, Leofeld, Bruno, Engelfeld* et *Watson* hodie complectitur.

Prosperum huius coloniae statum perpendens Albertus Pascal, Praesul, ac secum reputans valde ad eiusdem coloniae conservationem expedire ut ipsa sub directione et cura monachorum Benedictinorum absolute et in perpetuum maneret, antequam moreretur supplices enixasque Nobis exhibuit preces, ut abbatia Sancti Petri cum paroeciis ex ea dependentibus in abbatiam *nullius* dioeceseos, a S. Petro pariter nuncupandam, apud Muenster erigeretur.

Nos autem, has preces ac memorati prioratus religiosa incrementa considerantes, de consilio dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, qui Sacrae Congregationi Consistoriali sunt praepositi, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant, consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, memoratam regionem, quae nomen cepit *Colonia Sancti Petri* a dioecesi Principis Alberti et Saskatoonensi, ad quam hactenus pertinebat, dividimus ac seiungimus, atque in abbatiam *nullius, Sancti Petri apud Muenster* denominandam, sub regimine et iurisdictione Abbatis pro tempore eiusdem abbatiae, erigimus et constituimus, eam Apostolicae Sedi immediate subiicientes.

Ecclesiam vero S. Petri huius abbatiae in abbatialem ecclesiam nuper erectae abbatiae *nullius,* iisdem servatis invocatione ac titulo, constituimus; item in ea sedem et dignitatem abbatialem ad instar episcopalis dignitatis erigimus et constituimus pro uno Abbate, ab ipsius abbatiae titulo designando, qui ecclesiae, abbatiae ac regioni, ut supra definitae, praesit, ac iura omnia, officia, munia habeat et exerceat ad tramitem Codicis iuris canonici, praesertim circa ea quae ad cap. X, tit. VII, lib. II, « De Praelatis inferioribus » statuuntur, cetera quoque iura et privilegia, quae Abbatibus *nullius* dioecesis ex Ordine Sancti Benedicti sunt communia, quibusve Apostolico indulto frui solent; citra ea, quae propria sunt Praesulibus cathedralium Ecclesiarum in Canadensi dominio.

Capitulo autem abbatiali, ex monachis memoratae abbatiae, quum fieri poterit, constituendo, onera imponimus, ac iura et privilegia largimur, ad quae tenentur et quibus fruuntur monachi capitulorum aliarum abbatiarum *nullius* dioeceseos ex Ordine Sancti Benedicti.

Pro Abbatis insuper mensa, Capituli et Seminarii dote, divini cultus piarumve operum expensis attribuimus reditus et bona, quibus abbatia

ipsa S. Petri apud Muenster modo potitur et gaudet, quaeque in posterum obtinebit.

Nobis vero et Apostolicae Sedi facultatem expresse reservamus quamlibet dismembrationem, seu novam ipsius abbatiae circumscriptionem libere decernendi.

Volumus praeterea ut dilectus filius Michaël Ott, hodiernus Abbas coenobii S. Petri apud Muenster, sit et maneat primus Abbas noviter erectae abbatiae ***nullius***.

Volumus vero et mandamus ut ipse, antequam praefatae abbatiae ***nullius*** possessionem capiat, in manibus cuiuscumque, quem maluerit, catholici Antistitis, gratiam et communionem Sedis Apostolicae habentis, fidei catholicae professionem emittere ac sueta iuramenta praestare, iuxta formulas praesentibus Literis adnexas, et illas, vel earum exemplaria, ipsius Abbatis ac praedicti Antistitis subscriptione ac sigillo munita, ad Cancellariam Apostolicam infra sex menses transmittere omnino teneatur. Ad hoc, Antistiti, quem Abbas elegerit, professionem ac iuramenta praedicta Nostro et Romanae Ecclesiae nomine recipiendi munus et mandatum per praesentes committimus.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam si quilibet quorum interest vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus.

Rebus, itaque, ut supra dispositis, ad eadem omnia exsequenda, deputamus venerabilem fratrem Petrum De Maria, Archiepiscopum titularem Iconiensem atque in ditione Canadensi et Terrae Novae Apostolicum Delegatum, eique tribuimus necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, itemque definitive pronunciandi super quavis difficultate vel oppositione in exsecutionis actu oritura, iniuncto tamen eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses mittendi exemplar, authentica forma exaratum, exsecutionis peractae, ut in eiusdem Sacrae Congregationis archivo servari possit.

Non obstantibus regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem et mandamus ut, harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae hisce Nostris Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent.

Nemini ergo has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, decreti, mandati, derogationis et voluntatis infringere, vel contraire liceat. Si quis, vero, temerario ausu, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo primo, die sexta mensis maii, Pontificatus Nostri anno septimo.

✠ C. Card. DE LAI, *Episc. Sabinen.*,
S. Congreg. Consistorialis Secretarius.

O. Card. CAGIANO
S. R. E. Cancellarius.

Raphaël Virili, *Protonotarius Apostolicus.*
Ludovicus Schüller, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXII, n. 59.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

PRAEFECTURA APOSTOLICA S. LEONIS DE AMAZONAS IN VICARIATUM APOSTOLICUM MUTATIS FINIBUS ERIGITUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus munus, quo in terris, licet immeriti, divinitus fungimur. Iamvero cum Praefecturam Apostolicam S. Leonis de Amazonas non multo ante hac a Sede Apostolica erectam iam felicia admodum catholicae rei incrementa collustrent, ipsaque urbs caput vulgo *Iquitos* non modo civium frequentia atque opulentia rerum praestet, sed etiam catholicorum numero ac fervore laudabilis exsistat; visum idcirco Nobis est decori eiusdem missionis ampliori prospicere per eiusdem in Vicariatum Apostolicum erectionem, datoque eidem Pastore episcopali caractere aucto. Quare, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento ac sedulo studio perpensis, enunciatam Praefecturam Apostolicam S. Leonis de Amazonas in Vicariatum Apostolicum erigimus. Huius autem novi Apostolici Vicariatus, cui nomen S. Leonis de Amazonas servamus, ita fines immutamus, ut hi ex una parte amplificentur adiecto Praefecturae Putumayensis integro territorio, ex altera autem parte restringantur, detractis ex ipsa missione S. Leonis iis regionibus quae circum flumen Marañon eiusque directos et indirectos affluentes extenduntur intra Reipublicae Peruanae fines atque usque ad rivos Huncway et Ancutiyo, ex quibus regionibus novam Apostolicam Praefecturam constitui voluimus. Haec statuimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum ac definiendum esse, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra et Cancellariae Apostolicae regula

de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque omnibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII februarii MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA A S. GABRIELE A VIRGINE PERDOLENTE DE MARAÑON ERIGITUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad futuram rei memoriam. — In sublimi Principis Apostolorum cathedra collocati, tamquam e specula procerissima, in omnes catholici orbis partes oculos Nostrae mentis convertimus, et potissimum ad illas regiones prospicimus, quae, longo terrarum marisque tractu ab hac alma Urbe seiunctae, fidei Christi praeconum opera indigeant. Hoc ducti consilio, quo efficacius auxilium praeberemus Indicis tribubus, quae in amplissimis superioribus regionibus Amazonum fidei atque humanitatis optatissima bona in sua miserrima nocte expetunt, in sententiam venimus novam ibidem Apostolicam Praefecturam erigendi aliosque Evangelii nuncios illuc mittendi, iuxta mandatum Domini praecipientis: « Euntes docete omnes gentes ». Quare, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento ac sedulo studio perpensis, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium tenore, antiquam Praefecturam S. Leonis de Amazonas dismembramus atque ex ea detrahimus regiones quae circum flumen Marañon, seu Amazonas superiores, eiusque affluentes tum directos tum indirectos extenduntur, intra limites Reipublicae Peruanae atque usque ad rivos Huncway et Ancutiyo. Ex his regionibus ita detractis sive separatis, novam efformamus atque instituimus Praefecturam Apostolicam a S. Gabriele a Virgine Perdolente de Marañon nuncupandam, eandemque Congregationi a Passione D. N. Iesu Christi committimus. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus

super his, a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ceterisque omnibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII februarii MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

MISSIONES DUCATUS ANHALTINI INCORPORANTUR IN DIOECESIM PADERBORNENSEM.

BENEDICTUS PP. XV

Ad futuram rei memoriam. — Commissum Nobis divinitus supremi apostolatus officium id postulat, ut sedulo studio ea praestemus, quae religionis bono fideique incremento conducant. Iamvero Ducatus Anhaltini missionum spirituali incremento prospicere volentes, quae in praesentiarum sub administratione Episcopi Paderbornensis pro tempore exstabant, prae oculis habita relatione venerabilis fratris Caroli Iosephi Schulte, iam Episcopi Paderbornensis, ceterisque adiunctis mature perpensis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ut rei sacrae procurationi illis in regionibus satius consultum sit, haec, quae infrascripta sunt, decernenda existimavimus. Nimirum auctoritate Nostra Apostolica, praesentium tenore, Ducatus Anhaltini missiones in dioecesim Paderbornensem ita incorporamus, ut deinceps pars fiant eiusdem dioecesis, sub Paderbornensis Ordinarii iurisdictione. Haec statuimus, decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenarios atque integros effectus sortiri et obtinere: illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I martii MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

A VICARIATU APOSTOLICO DE KASSAI SUPERIORE PARS TERRITORII SEPARATUR ET FINITIMAE PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE KOANGO ADIICITUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad futuram rei memoriam. — In hac sublimi Principis Apostolorum cathedra, nullis quidem meritis Nostris, divinitus collocati, in omnes orbis catholici partes oculos mentis Nostrae convertimus, et quae christiani nominis incremento atque animarum saluti procurandae conducant, sollicito studio decernere maturamus. Idcirco cum venerabilis frater Augustinus Declerq, Vicarius Apostolicus de Kassai Superiore, Nos postulaverit ut territorii pars suae missionis, ad sinistram fluminis Loango sita, finitimae Praefecturae Apostolicae de Koango cederetur, ultro ad id annuente dilecto filio Stanislao de Vos, Praefecto Apostolico, Nos, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, quo fidei christianae progressui in praedicto territorio aptius provideatur, votis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium tenore, a Vicariatu Apostolico de Kassai Superiore territorii partem ad sinistram fluminis Loango sitam separamus, eamdemque cedimus finitimae Praefecturae Apostolicae de Koango. Decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant, sive in posterum spectare poterunt, nunc et pro tempore amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II martii MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

INDULGENTIA PLENARIA TOTIES QUOTIES IN SACELLO PORTIUNCULAE PROPE ASISIUM LUCRANDA AD OMNES ET SINGULOS ANNI DIES EXTENDITUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Constat apprime, ecclesiam Sanctae Mariae Angelorum prope Asisium, quam Decessor Noster Pius PP. X ad Patriarchalis Basilicae dignitatem provexit, iure meritoque accenseri posse inter potiora non solum Italiae, sed universi catholici orbis sanctuaria. Ut enim fertur, IV saeculo, hanc Petri Cathedram obtinente Liberio, erecta primum fuit a quibusdam piis peregrinis, qui Deiparae Virginis sepulchri fragmentum, a Palaestina translatum, ibi deposuerant, parva aedes, quae, in honorem Assumptionis Virginis Deiparae, Sanctae Mariae ab Angelis nomen habuit. Postquam autem monachorum occidentalium patriarcha Benedictus parvum continentis agri modum dono obtulit sacrae aediculae, haec ab exigua portione *Portiuncula* dicta est. Hanc sacram cappellam in vicinitate degentes agricolae et pagorum finitimorum incolae et Asisienses potissimum cives antiqua religione per saecula venerati sunt, gratiarum apud Deum sequestram Virginem experti. Pica, divi Francisci genetrix, ibi maternitatis gratiam obtinuisse dicitur. Quare Franciscus ab ineunte aetate singulari pietate Portiunculae aediculam coluit, et postea, pauper pro Christo factus, pauperem aedem illam adamavit, ibique Minoritici Ordinis fundamenta posuit, regulamque illam conscripsit, quam Innocentius III cl. me. Praedecessor Noster, divina monitus visione, probavit. Hic Clara, nobilis Asisiensis virgo, mundo valedicens, pauperem Franciscalem induit vestem, monialiumque secundi Ordinis familiam instituit. Inde etiam tertius ille Franciscalis Ordo originem duxit, cui Nos quidem nomen dedimus. Penes ecclesiam Sanctae Mariae Angelorum, sive de Portiuncula, primi Franciscalis Ordinis capitulares coetus habiti: inde etiam manavit celeberrima indulgentia de Portiuncula, quam ab ipso Christo Domino, per Deiparae Virginis intercessionem, Franciscus pro spirituali christiani populi salute obtinuit anno Domini MCCXVI. Etenim, ut traditur et Franciscalis Ordinis historici narrant, idem Sanctus, adiutus patrocinio Matris, cuius opem supplex imploraverat, enixis precibus petiit a Christo Iesu, ut omnibus ecclesiam illam introeuntibus concederet veniam et indulgentiam omnium peccatorum, quorum confessionem sacerdoti fecissent. Respondit ei

Dominus id sibi placere, praecepitque ut Vicarium suum adiret et ab eo suo nomine indulgentiam illam postularet. Dicto audiens se contulit Perusiam Franciscus, et Honorio III, qui per illud temporis Ecclesiae sanctae regimen gerebat, divinum aperuit mandatum, haec addens verba: « Placeat Sanctitati Vestrae non dare annos, sed animas ». Percunctanti Honorio: « Quid ergo petis, Francisce? ». Respondit: « Volo, si « placeat Sanctitati Vestrae, quod quicumque venerint ad istam ecclesiam « confessi et contriti, et, sicut expedit, per sacerdotem absoluti, absolvan« tur a poena et culpa a die baptismatis usque ad diem et horam introi« tus ecclesiae supradictae ». Tunc Pontifex: « Multa petis, Francisce », et, rei novitate perculsus, subdidit, huiusmodi indulgentiae lucrandae modum non esse Romanae Curiae consuetudini consentaneum. At Sanctus: « Domine, quod peto, non ex parte mea, sed illius peto, qui misit me, « Dominus Iesus Christus ». Et Papa extemplo annuit, ter dicens: « Placet « mihi quod tu habeas ». - Haec indulgentiae origo, atque e miranda narratione patet amplissimam fuisse primam illam Nostri Praedecessoris concessionem, liberam idest, perpetuam, nullo temporis limite circumscriptam. Attamen, sicuti ipsi docent historici, postea, gravibus id suadentibus causis, praecipue promulgatione Cruciatae, idem Honorius tempus lucrandi eamdem indulgentiam quotannis ad unius diei naturalis spatium coarctavit, nempe a primis vesperis Kalendarum augusti mensis ad occasum usque solis diei sequentis. Haec vero temporis limitatio haud semper tot per saecula immutata permansit. Antequam enim Romani Pontifices Nostri Decessores dignati sunt plenariam indulgentiam, quotannis, in ecclesia Portiunculae dumtaxat, lucrandam die secunda mensis augusti, extendere primum ad omnes ecclesias primi Ordinis, deinde ad illas Ordinis secundi, nempe monialium, tandem ad eas quoque tertii Franciscalis Ordinis, ubique terrarum sitas, non defuerunt exempla, eiusdem Sanctae Sedis gratia, in nonnullis aliis ecclesiis hasce indulgentias ad instar Portiunculae nuncupatas ad totam octavam alicuius festi fuisse productas. Poteratne stricta ad unum diem limitatio servari tantummodo in templo Sanctae Mariae Angelorum, unde indulgentia ipsa manaverat in universum orbem christianum? Quare factum est, ut vetustissima inibi consuetudo, iam inde a saeculo XIII et praesertim exeunte XV ac XVI ineunte saeculo, invaluerit in populo, ingrediendi et egrediendi ex aedicula Portiunculae pluries eodem die, pro lucranda indulgentia plenaria ac potissimum die commemorationis omnium fidelium defunctorum, pro rite piandis tam salutari indulgentia in Purgatorio igne detentis animabus. Inde ingens populi concursus omnibus potioribus anni festivitatibus ad indulgentias acquirendas, et peramplum ac celeberrimum

templum, Portiunculae aediculae super impositum, saepe impar visum peregre confluentium fidelium multitudini continendae. Porro de Honorii limitatione stricto sensu servanda, deque validitate indulgentiae de Portiuncula pro interiori sacello templi Deiparae Angelorum, anne ipsa etiam aliis anni diebus, praeter unicum ut supra designatum diem, foret ibi rite acquirenda, in Romana quoque Curia diu et ancipiti quidem sententia ad nostra usque tempora disceptatum est. Verum Romani Pontifices Nostri Praedecessores, qui, saepenumero, pietate ducti, ad sanctuarium de Portiuncula accesserunt, Franciscalis familiae votis benignas aures praebere non dubitarunt. Ipsi enim ecclesiam illam quasi certatim novis itemque singularibus privilegiis auxerunt; praesertim Paulus III Farnesius, qui anno MDXXXXIV, dum in coenobio Perusino prope puteal beati Aegydii cum Minoribus fratribus colloqueretur, a coenobii ipsius Vicario rogatus, quid sentiret de consuetudine, quae invaluerat ab immemorabili, lucrandi de Portiuncula indulgentias in aedicula templi Angelorum singulis anni diebus et non semel in anno, respondit, se ita esse credere, et ad omne dubium penitus tollendum se consuetudinem ipsam piam probare, et suprema auctoritate Apostolica, quatenus opus esset, de integro sancire. Huius concessionis vivae vocis oraculo factae, certa supersunt, quae in tabulariis Franciscalibus asservantur, testimonia; haec inter gravis depositio Massei Bardi, religiosi ex Ordine Minorum, dein Episcopi Clusini, qui se colloquio adfuisse et Decessoris Nostri verba audivisse sub sacramenti religione asseruit. Iuvat etiam hic, quod historici referunt, memorare, Clementem Papam XII, qui, licet in Pontificatu constitutus, Franciscalis Ordinis patronatum retinere dignatus est, ad anxietates omnes delendas, audito favorabili suffragio Cardinalium Pico et Passeri, in sententiam venisse confirmandi, datis sub plumbo Litteris, veniam fidelibus, ad aedem Angelorum concurrentibus, lucrandi singulis quibuscumque anni diebus de Portiuncula indulgentiam; sed, ob sequutam brevi Pontificis mortem, rem infectam mansisse. Innocentius quoque XII Sanctae Mariae Angelorum templo indulgentiam plenariam quotidianam perpetuam largitus est anno MDCVC. Nos etiam, anno MCMXVI, septimo exeunte saeculo a publicatione eiusdem indulgentiae plenariae in aedicula Asisiensi Sanctae Mariae Angelorum de Portiuncula, cum Minister generalis Ordinis Minorum supplices preces adhibuisset ut traditionem recognoscere dignaremur, quae iam, uti memoravimus, in suo Ordine invaluerat de privilegio lucrandi in eadem aedicula praedictam indulgentiam singulis diebus per annum toties quoties, piis votis annuere non dubitavimus, et donec nova super hac re studia inirentur, ad annum eiusdem indulgentiae concessionem interim fecimus.

Nunc autem, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis, cum generalis Minister, auspicatam occasionem nactus septimi saeculi feliciter elapsi a memorata indulgentiae publicatione, iterata prece Nos adierit instanter, ut enunciatam singulis anni diebus indulgentiam pro sacello de Portiuncula suprema Apostolica auctoritate recognoscere et in perpetuum sancire velimus; Nos, animo repetentes per Portiunculae indulgentiam, sicuti scripsit Venerabilis Cardinalis Robertus Bellarmino, tria catholica dogmata confirmari, unum de indulgentiis, alterum de Pontifice Maximo, tertium de Confessione, votis his annuendum, quantum in Domino possumus, existimavimus. Et quia, ad preces sancti Francisci, Christus ipse plenariam indulgentiam dedit, sed nonnisi per ministerium Vicarii sui Pontificis Maximi dedit, nec nisi per contritionem et confessionem a culpa expiatis et eam ecclesiam visitantibus dedit, cum Honorianae limitationis causae iamdiu fuerint sublatae, omnibus disiectis difficultatibus et dubiis, Nos, omni temporis coarctatione abrogata, quod primum Christo et Francisco placuit, in praesens exsequi laetamur. Quae cum ita sint, audito et favente dilecto filio Nostro Oreste S. R. E. diacono Cardinali Giorgi, Poenitentiario Maiore, Fratrum Minorum Ordinis Patrono et Legato Nostro pro Patriarchali Basilica Sanctae Mariae ab Angelis in Portiuncula, de omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, consuetudinem, quae ab immemorabili tempore, uti iam diximus, in templo de Portiuncula invaluit, lucrandi indulgentiam eamdem etiam aliis anni diebus, praeter unicum designatum ab Honorio Papa, omni limitatione sublata, confirmamus et sancimus, vel, quatenus opus sit, veniam de integro concedimus, ut in posterum fideles ex utroque sexu, non tantummodo altera die mensis augusti, sed singulis quibusque anni diebus, quibus, admissorum tantummodo sacramentali confessione rite expiati, non Basilicam Patriarchalem Sanctae Mariae Angelorum, in qua ne die quidem augusti mensis altera talis indulgentia viget, sed in ipsa situm sacellum de Portiuncula visitent, quoties idem sacellum contrito saltem corde ingredientur, toties plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam consequi valeant. Attamen, ut haec gratia omnino singularis permaneat, et locum omnium sanctissimum dumtaxat illustret, volumus expresse ac praecipimus, ut haec indulgentiae de Portiuncula ad singulos anni dies amplificatio minime pertineat sive extendi queat, quavis de causa, ad alias etiam Minorum Ordinis ecclesias. Ad perennandam denique auspicati eventus memoriam, volumus ut in Breviario Romano-Seraphico in Lectione VI Dedicationis templi de Portiuncula recognitionis huius sive novae concessionis expressa mentio fiat.

Decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime perpetuoque suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ceterisque omnibus, etiam speciali atque individua mentione ac derogatione dignis, in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis aprilis anno MCMXXI, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

UNIO APOSTOLICA SACERDOTUM PARISIIS INSTITUTA IN PRIMARIAM ERIGITUR SEU CONFIRMATUR, ATQUE INDULGENTIIS ET GRATIIS SPIRITUALIBUS DITATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum vestigiis insistentes pias Societates ad pietatis et caritatis opera exercenda institutas, ex quibus uberes percipit christiana res fructus spirituales, peculiaribus honoribus, privilegiis et gratiis augere ac locupletare pro re ac tempore satagimus. Harum in numerum exploratum plane Nobis est iure meritoque esse accensendam Unionem Apostolicam sacerdotum saecularium, quae a Ssmo Corde Iesu audit. Haec enim Societas, primum anno 1862 in Gallia instituta frugiferum ad finem firmandae ac tuendae cleri unitatis, proposita universis sociis, per opportuna caritatis officia, uniformi vitae ratione ita ut sparsi per christianum orbem levitae fraternae dilectionis vinculo inter se devincirentur, annuentibus, immo et faventibus locorum Ordinariis, brevi sexaginta annorum intervallo, tanta, favente Deo, incrementa percepit, ut in praesens plurimas totius christiani orbis dioeceses pervaserit et in Europa non minus quam in America tam Septentrionali, quam Meridionali, Australasia, Cocincina, Indiis Orientalibus et longinquis aliis regionibus mirifice floreat uberrimosque pietatis ac sanctitatis fructus edat. Romani Pontifices Nostri Decessores Pius IX, Leo XIII et rec. me. Decessor Noster Pius Pp. X Unionem enunciatam pluries publicis docu-

mentis laudare et commendare plurimisque indulgentiis ac privilegiis augere et locupletare non dubitarunt. Nunc vero cum hodiernus ipsius Unionis Moderator generalis dilectus filius Aloisius Lamerand, ut ipsa Associatio Matrix eiusque filiales magis magisque in dies promoveantur, eaeque, ad normam Codicis iuris canonici nuper editi, opportunis legibus regantur, Nos supplicibus votis flagitaverit, ut suppleto, quatenus opus sit, quolibet sive erectionis sive associationis filialium defectu hucusque forsan incurso, eamdem Associationem Matricem ad Primariae gradum pro universo catholico orbe erigere dignemur; Nos, animo repetentes singularia in rem sacram merita quibus Unio ipsa commendatur, optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi praepositis pro Tridentini Concilii decretis interpretandis, sanatis auctoritate Apostolica (ut omnes ambigendi causae penitus tollantur) omnibus defectibus fortasse ad hunc usque diem incursis circa erectionem, aggregationes et adscriptiones, Unionem Apostolicam sacerdotum, perpetuo statuta eius sede in sacello Sancti Dionysii Basilicae Ssmi Cordis Iesu in Monte Martyrum Lutetiae Parisiorum, item Apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, in Primariam pro universo orbe catholico constituimus, ita ut sit revera et habeatur Unio Matrix ac persona iuridica, ad tramitem iuris, una cum adnexis iuribus ac privilegiis propriis. Unionis autem memoratae sic per Nos in Matricem, sive Primariam, erectae Moderatori atque Officialibus praesentibus ac futuris largimur, auctoritate Nostra Apostolica, praesentium tenore, ut ipsi alias quaslibet eiusdem nominis atque instituti Uniones, ubique terrarum tam actu erectas quam erigendas in posterum, sibi aggregare legitime queant, servata forma constitutionis Clementis PP. VIII Praedecessoris Nostri rec. me. aliisque Apostolicis constitutionibus desuper editis, et cum illis communicare licite possint indulgentias omnes ac spirituales gratias ipsi Primariae Unioni a Sede Apostolica concessas, quae tamen cum aliis communicari valeant. Praeterea, cum eiusdem Unionis Moderator generalis Nos quoque humili prece adierit, ut de indulgentiis quas rec. me. Decessor Noster Pius PP. X eidem Unioni largitus est per similes Apostolicas Literas die 28 mensis decembris anno 1903 Piscatoris anulo obsignatas, quasdam immutare velimus, nonnullis etiam additis privilegiis et gratiis spiritualibus; Nos, audito Cardinali S. R. E. Poenitentiario Maiori, haec quae infrascripta sunt decrevimus. Nimirum, de omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus et singulis sacerdotibus qui dictam piam Unionem in posterum ingredientur, die quo

ipsi primum eidem Sodalitio nomen dederint, et die similiter quo tyrocinio expleto professionem emiserint, simulque vere poenitentes et confessi sacrosanctum Missae Sacrificium celebraverint et aliquo temporis spatio pro christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, peccatorum conversione ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, respective *plenariam;* ac tam inscriptis quam in posterum inscribendis in eadem Unione sacerdotibus, qui in quolibet annuo conventu, sive generali, sive nationali, sive dioecesano, iuxta Unionis tabulas celebrando, actum consecrationis Ssmo Cordi Iesu: « Domine Iesu Redemptor », una cum acto consecrationis Beatae Virgini: « Ad te uno animo » pie recitent, aliaque iniuncta pietatis opera impleant, etiam *plenariam* omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Quoties vero in spiritualibus dictae Unionis conventibus, qui solent haberi intra mensem, inscripti sacerdotes eosdem actus contrito saltem corde recitent, septem annos totidemque quadragenas; quoties autem item contrito corde actum consecrationis Virgini recitent, de numero poenalium tre centos iis dies in forma Ecclesiae solita expungimus. Die etiam quo Ssmi Cordis Iesu, Unionis ipsius titularis, festum quotannis agitur, sacerdotibus Unionis sociis, qui iniuncta pietatis opera rite impleverint, *plenariam* largimur indulgentiam; et partialem centum dierum relaxationem, iisdem sociis a Pio PP. X per Literas Apostolicas, de quibus habita supra mentio est, tributam, quoties menstruo secessui operam navent, tam pro sodalibus, quam pro aliis sacerdotibus ad idem pium opus incumbentibus, in *plenariam* indulgentiam de Nostra benignitate commutamus, dummodo hi tamen quae iniuncta sunt pro plenariis indulgentiis lucrandis pietatis opera rite adimpleant. Similiter volumus, ut iam ter in hebdomada ab ipso Decessore Nostro concessum personalis altaris privilegium, ad quatuor dies in hebdomada pro sociis extendatur. Insuper Unionis Apostolicae sociis praesentibus ac futuris facultatem impertimur adnectendi Crucifixis indulgentiam dictam « toties quoties » et adnectendi Rosariis indulgentias Patrum Ordinis Praedicatorum (exclusis indulgentiis propriis pro fidelibus Confraternitati Rosarii inscriptis), nec non applicationem Rosariis indulgentiarum, quae a Patribus Crucigeris appellantur, in perpetuum similiter prorogamus. Tandem cum idem generalis Moderator pro universis Unionis Apostolicae sacerdotibus sociis facultatem rogaverit benedicendi atque imponendi sub unica formula quinque Scapularia; Nos preces ipsas exhibitas Nobis a SS. Rituum Congregationi Cardinali Praefecto peramanter excipientes, dictae Apostolicae Unionis sacerdotibus sociis praesentibus ac futuris, dummodo

singulis facultatibus rite sint muniti, veniam perpetuo facimus quinque Scapularia rite benedicendi atque imponendi unica sub formula, facta insuper potestate, occasione magni fidelium concursus, tempore vel peregrinationum vel missionum, eadem Scapularia conglobatim benedicendi, cum dispensatione tradendi nomina singulorum inscriptorum, quoties id praescriptum sit pro quibusdam Scapularibus. Porro mandamus ut sociis supradictis, si malint, liceat plenariis his ac partialibus indulgentiis functorum vita labes poenasque expiare.

Decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectos sortiri atque obtinere, ipsique piae Unioni sic in Primariam a Nobis erectae nunc et in posterum plene suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Decernimus etiam ut in reliquis serventur religiose conditiones omnes praecedentibus Nostri Decessoris Literis adiectae. Volumus autem ut Nostrarum praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII aprilis MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

SANCTUARIUM BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MISERICORDIA IN DIOECESI MACERATENSI TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS HONESTATUR.

BENEDICTUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam. — Anno Domini 1447, mortifera grassante pestilentia, Maceratensis urbis cives Virginem Mariam, sub titulo Misericordiae, civitatis Patronam vocarunt et in illius honorem, ex voto et pro gratiarum actione ob servatam a contagio urbem, parvae molis aedem condiderunt, quae postea, labentibus saeculis amplificata, anno 1742, Aloisio Vanvitelli architecto, de integro a fundamentis, praenobili structura atque amplitudine non minus quam mirificis artis ope-

ribus decora, surrexit. Praediviti super altari, quod in honorem Beatae Mariae Virginis a Misericordia Deo dicatum est, eminet inclyta miraculis ipsius Deiparae Virginis imago, quae sub enunciato titulo a civibus atque advenis et peregre confluentibus fidelibus religiosissime colitur. Sacrae huic imagini anno 1496 argenteam coronam municipes obtulerunt; eidemque die 24 mensis augusti anno 1721, ex decreto Capituli Patriarchalis Vaticanae Basilicae, aureum diadema donatum impositumque fuit. Electionem Beatissimae Virginis a Misericordia in praecipuam Maceratensis dioecesis et civitatis Patronam anno 1852 ratam habuit rec. me. Pius PP. IX Praedecessor Noster, eandemque suprema Apostolica auctoritate sanxit et privilegiis omnibus adnexis de more cumulavit. Eodem in sanctuario divini cultus decori et frequentiae fidelium satis superque perspectum est, tum copiosa et locuplete supellectili, quibus abunde sacra ipsa aedes praedita est, tum sacris ritibus ac caeremoniis, nec non privilegiis atque indulgentiis a Decessoribus Nostris Romanis Pontificibus illi concessis. Exstant ibidem permultae sacrae Relliquiae et corpus sancti Prosperi martyris, quod subtus altare Beatae Mariae Virginis a Misericordia conditum est. Haec animo repetentes, cum hodierni Priores et sodales Confraternitatis a Ssma Trinitate, canonice erectae in enunciato templo sive sanctuario Virginis a Misericordia, Nos flagitaverint enixis precibus, vota etiam exprimentes utriusque Capituli Maceratensis, ecclesiarum nempe cathedralis et conlegiatae, ut, propediem vertente anno bis saeculari ab inclytae imaginis coronatione, memoratum sanctuarium ad Basilicae minoris honorem evehere dignemur; hisque precibus et votis accedant amplissima suffragia venerabilium fratrum Ioannis Tacci, Archiepiscopi titularis Nicaeni et Praefecti Palatii Nostri Apostolici, ac Dominici Pasi, Episcopi Maceratensis et Tolentini, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi praepositis Ss. Rituum, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum ecclesiam sive sanctuarium Beatae Mariae Virginis de Misericordia, civitatis et dioecesis Maceratensis Patronae principalis, ad titulum et dignitatem Basilicae minoris evehimus, cum omnibus honorificentiis ac privilegiis quae hac de causa almae huius Urbis Basilicis minoribus competunt.

Decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces semper exstare et permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super

his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris die XXI aprilis MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD EMOS PP. DD. IOSEPHUM CARD. FRANCICA NAVA, ARCHIEPISCOPUM CATANENSEM, ET ALEXANDRUM CARD. LUALDI, ARCHIEPISCOPUM PANORMITANUM, CETEROSQUE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS SICILIAE: DE FELICI EXITU CONCILII PLENARII GRATULATIONES.

Dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Dignum plane pietate vestra Nobisque peracceptum fuit officium quo vos, antequam e Plenario Siciliae Concilio discederetis, coniunctim ad Nos animos per amantissimas litteras intendistis ut cum fidem erga Iesu Christi Vicarium tum animarum studium, quo flagratis, reverenter profiteremini. Cum enim grex universus, pro apostolico munere, curae Nostrae demandatus sit, nihil magis optare debemus quam quidquid ad singularum dioecesium bonum conferre potest. Nec dubium sane est quin congressio vestra laetos sit salutis fructus allatura; non modo quia aptius ita sapientissimae Ecclesiae leges mutatis temporum rationibus accommodantur, sed etiam quia semper Sicanus populus, clero quidem praeeunte, sollertiae sacrorum Antistitum egregie respondere consuevit. Nos vero, quemadmodum per Legatum Nostrum, Cardinalem Caietanum De Lai, adesse vobis voluimus dum consultaretis, ita nunc, Concilio acto, libenter quae communiter scivistis auctoritate Nostra probamus, ac fore confidimus ut, religione aucta in augusta Iesu et Mariae Corda, quibus quidem auspicato greges vestros dudum consecravistis, christianae vitae sanctitas istic revirescat, cum qua regionis cuiusvis prosperitas feliciter coniuncta est. Caelestium autem conciliatrix munerum praecipuaeque benevolentiae Nostrae pignus Apostolica sit benedictio, quam vobis, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, universoque clero ac populo unicuique vestrum concredito, effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis ianuarii MCMXXI, Pontificatus Nostri anno septimo.

BENEDICTUS PP. XV

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PACENSIS-DE BENI

DE FINIUM COMMUTATIONE

DECRETUM

Commissarius provincialis et Patres Franciscani civitatis *La Paz* nuper ab Apostolica Sede postularunt, ut Vicariatui Apostolico de Beni unirentur duae missiones vulgo *Covendo* et *S. Anna,* quae in praesenti ad dioecesim Pacensem pertinent. Cum petitionis causae ex legitimo processu iustae inventae essent, ipseque Vicarius Capitularis Pacensis id expediens pro animarum cura censuisset et Delegatus ad negotia Sanctae Sedis gerenda in Republica Boliviana rem commendasset, SSmus Dñus Noster Benedictus PP. XV oratorum precibus benigne annuit. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorumcumque hac in re interesse habentium vel habere praesumentium, consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, missiones vulgo *Covendo* et *S. Anna* earumque territorium, cum omnibus et singulis in eis exsistentibus et commorantibus, a dioecesi Pacensi separat et avellit, easque Vicariatui Apostolico de Beni aggregat et addicit. Ad haec autem exsecutioni mandanda deputat R. P. D. Titum Trocchi, Archiepiscopum titularem Lacedaemoniensem, in Boliviana Republica Apostolicum Internuntium, eique tribuit necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere eidem imposito ad hanc Sacram Congregationem mittendi, intra sex menses, a data praesentium computandos, authenticum exemplar exsecutionis peractae.

Hisce super rebus idem SSm̃us Dn̄us praesens edi iussit consistoriale decretum perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae fuissent. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 20 maii 1921.

✠ C. Card. De Lai, Episc. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Aloisius Sincero, *Adsessor.*

II

DE PONTIFICIO COLLEGIO SACERDOTUM PRO ITALIS AD EXTERNA EMIGRANTIBUS.

NOTIFICATIO

Sacerdotum Collegium, quod ***Motu proprio*** diei 13 martii 1914 Pius X instituit, SSm̃us D. N. Benedictus XV, instauratis magna cum munificentia aedibus « Via della Scrofa, n. 70 », hisce diebus aperuit ad instituendos italos sacerdotes qui se dare intendunt ministerio spiritualis adsistentiae Italis ad exteras regiones emigrantibus praestandae.

***

Praecipuae Collegii leges hae sunt:

1. Collegii finis est ut praeparet iuniores sacerdotes, ad Italos in peregrinas regiones migrantes honeste et religiose excolendos et iuvandos. In Collegio itaque non recipientur nisi sacerdotes qui animi mentisque virtutibus, aetate, prospera valetudine, aliisque dotibus huic fini assequendo sint pares.

2. Supremus Collegii Praeses erit Praelatus pro Italis ad externa emigrantibus.

Tres sacerdotes singulatim electi, unus ab Em̃o Cardinali a Secretis S. C. Consistorialis, alter ab Em̃o Cardinali Urbis Vicario, tertius a Praelato pro Italis ad externa emigrantibus, eodem munere fungentur ac Deputati pro Seminariis.

3. Praelatus, supremus Collegii moderator, cum approbatione Cardinalis S. C. Consistorialis Secretarii et Em̃i Urbis Vicarii, sacerdotem eliget, qui Rectoris Collegii munere fungatur: eiusque erit Collegium ipsum moderari prout iuris et officii est Rectorum Seminariorum.

4. Acceptatio uniuscuiusque sacerdotis pertinebit ad Praelatum pro Italis ad externa emigrantibus, qui, ante omnia, notitias de vita et moribus praesertim ab Ordinario eiusdem sacerdotis quaerat; et eos tantum in Collegio recipiat, qui conditionibus praediti sint in art. 1 recensitis.

5. Sacerdotes qui in Collegio recipi cupiunt petitionem scriptam Praelato pro Italis ad externa emigrantibus exhibere debent, qua indicentur uniuscuiusque patria, dioecesis, aetas, curriculus studiorum, munia quibus quisque in dioecesi functus sit aliaque requisita.

6. Statim ac aliquis sacerdos ingressus fuerit, Rector certiorem faciet Emum Cardinalem Urbis Vicarium.

7. Significare poterunt alumni regionem, ubi malint munere fungi pro emigrantibus. Morem tamen gerent moderatoribus, qui aliter, iustis de causis, statuendum censuerint.

8. Ordinaria mansio in Collegio erit unius anni, a medio octobri ad mensem iulium anni insequentis. Quod temporis spatium iustis de causis in singulis casibus poterit prorogari.

9. Alumni quarto quoque mense periculum studiorum facient intus domique, quo suum in disciplinis progressum ostendant, et si quis deficiens inveniatur, poterit ad propriam dioecesim remitti.

10. Alumni qui, quavis de causa, existimabuntur non idonei ad munus emigrantes adiuvandi, poterunt a Praelato supremo Collegii moderatore dimitti, iique dimissi Romae consistere prohibentur, sed in dioecesim suam redire debebunt.

11. Disciplinae institutionis et studii erunt:

a) linguae exterae: anglica, hispanica, lusitana, teutonica, iuxta regiones ad quas potissimum alumnus destinatur;

b) iurisprudentia civilis, mores et consuetudines locorum iuxta idem criterium;

c) disciplina apologetica et pastoralis;

d) sacra liturgia et cantus ecclesiasticus;

e) elementa habendi et reddendi rationes;

f) elementa hygienis et medicinae.

12. Sacerdotes, Collegii alumni, dum in Urbe manent, subiecti erunt Emo Cardinali Vicario; et, quoad interiorem disciplinam, Praelato et Rectori.

13. Exacto tirocinio, mittentur ad exteras regiones ad Italos emigratos aliosque, si opus sit, iuvandos, initis prius tractationibus inter locorum Ordinarios et Praelatum Collegii Praesidem, et cum debito Sacrae Congregationis Consistorialis rescripto.

14. Missio decem annos regulariter perdurabit: eaque perdurante sacerdotes, tum quoad disciplinam eeclesiasticam et morum correctionem, tum quoad animarum curam, subiecti erunt Ordinario loci ad tramitem communis iuris. Quotannis tamen de se et de suis rebus docebunt Praelatum pro Italis ad externa emigrantibus.

15. Sacerdotes, sive dum in Collegio in Urbe manent, sive dum in missione in extera regione versantur, Ordinarium suum in Italia non amittunt; nisi forte per incardinationem, servatis de iure servandis, exterae dioecesi cooptentur.

16. Expletis decem missionis annis, sacerdotes redire poterunt ad suam dioecesim in Italia; aut, obtentis a Sacra Congregatione Consistoriali opportunis facultatibus, ubi degunt permanere. Eos vero redeuntes Ordinarii non recipiant uti alienos, sed uti proprios ac benemeritos, qui in exteris locis fidem et pietatem in italica gente servare studuerunt, quique idcirco saltem indirecte, sed interdum etiam directe, suae originis dioecesi profuerunt. Itaque iusta ratio de iisdem habenda erit quoties de muneribus et officiis seu beneficiis conferendis agetur.

***

Praelatus pro Italis ad externa emigrantibus constitutus est R. P. D. *Michaël Cerrati,* Episcopus tit. Lyddensis.

***

Collegium aliquot iam numerat alumnos, quamvis nonnisi paucos ante menses aedes instrui potuerint. Qui itaque Ordinarii, utriusque praesertim Americae, ope indigeant aliquot sacerdotum in bonum Italorum apud se commorantium, eos postulare poterunt sive a Sacra Congregatione Consistoriali, sive directe ab ipso Praelato huic Collegio praeposito.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 26 maii 1921.

✠ C. Card. De Lai, Episc. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Aloisius Sincero, *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIAE

SSmus Dnus Noster Benedictus PP. XV per decretum S. C. Consistorialis datum die 9 iunii 1921 cathedralibus Ecclesiis *Nicoteriensi et Tropiensi* invicem perpetuo canonice unitis praefecit Episcopum R. D. Felicem Cribellati, presbyterum dioecesis Derthonensis, e Congregatione Filiorum Divinae Providentiae.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

NORMAE

SECUNDUM QUAS SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS IN NOVIS RELIGIOSIS CONGREGATIONIBUS APPROBANDIS PROCEDERE SOLET. *

PROOEMIUM

1. Parvus hic Normarum codex nihil aliud est quam sectio prior Normarum pro approbandis religiosis Institutis votorum simplicium, quae auctoritate Sacrae Congregationis EE. et RR., anno 1901, in lucem prodierunt, novo tamen Codici universali iuris canonici accommodata. Secunda enim sectio Normarum, post Codicis promulgationem, iam non videtur necessaria, cum constitutionum scriptores et prae oculis habere debeant canones, qui religiosos respiciunt, et consulere possint probatos auctores, qui de religiosis, post editas praefatas Sacrae Congregationis EE. et RR. Normas, scripserunt.

2. Sicut vero novae Normae antiquarum titulum adamussim retinent, ita et eundem duplicem finem. Huc enim spectant:

a) ut in novis religiosis Congregationibus earumque constitutionibus approbandis stabilis quaedam praxis servetur;

b) ut, tam locorum Ordinariis, quam ipsarum Congregationum Superioribus, documenta et informationes, ad Sacram Congregationem transmittenda, in prospectu sint, quo huiusmodi approbationum negotia facilius et celerius expediantur.

* Nemini liceat sine venia Sanctae Sedis harum Normarum versiones in alias linguas edere.

Caput I

De diversis gradibus approbationis religiosarum Congregationum

3. Quoties aliquis Episcopus, iuxta canonem 492 § 1, novam aliquam religiosam votorum simplicium Congregationem condere opportunum iudicaverit, re adhuc integra, Sacram Congregationem de Religiosis adeat, eam distincte docendo de iis, quae necessaria sunt, ut ipsa Sacra Congregatio de opportunitate novae fundationis mature iudicare possit.

4. Docebit praesertim, quis qualisque sit novae Congregationis auctor et qua is causa ad eam instituendam ducatur; quibus verbis conceptum sit Congregationis condendae nomen seu titulus; quae sit forma, color, materia habitus a novitiis et professis gestandi; quot et quaenam sibi opera Congregatio assumptura sit; quibus opibus tuitio eiusdem contineatur; an similes in dioecesi sint Congregationes, et quibus illae operibus insistant.

5. Licentia vero obtenta, iam nihil obstabit, quominus novam Congregationem condat. Congregatio tamen ita condita iuris erit dioecesani; ac propterea, etiam post suam fundationem, quamvis decursu temporis in plures dioeceses diffusa, usque tamen dum pontificiae approbationis aut laudis testimonio caruerit, vi canonis 492 § 2, remanet dioecesana, Ordinariorum iurisdictioni, ad normam iuris, plane subiecta.

6. *Decretum laudis.* Est primus actus quo S. Sedes ad novae Congregationis opus manum ita admovet, ut desinat esse simpliciter dioecesana. Per hunc actum, Sacra Congregatio Religiosorum Sodalium negotiis praeposita, praemissa narratione prooemiali fundationis novae Religionis, eius tituli, finis, votorum, formae regiminis ac auctoritatis supremi Moderatoris, concludit: « SSmus Dominus Noster *N*..., attentis « litteris commendatitiis Antistitum, quorum in dioecesibus Instituti, de « quo agitur, domus reperiuntur, Institutum ipsum, uti Congregationem « religiosam sub regimine Moderatoris Generalis..., praesentis Decreti « tenore, amplissimis verbis laudat ac commendat; salva Ordinariorum « iurisdictione ad normam sacrorum canonum ».

7. Hoc decretum laudis conceditur si, post elapsum a prima fundatione congruum tempus, nova Congregatio satis diffusa fuerit et dederit fructus pietatis, observantiae religiosae et spiritualis emolumenti; de quibus constare debet per litteras testimoniales Antistitis vel Antistitum Ordinariorum, in cuius vel in quorum dioecesibus, seu territoriis, Congregatio habet domos vel domum.

8. Ad obtinendum decretum laudis exhiberi debent Sacrae Congregationi:

a) supplex libellus ad Summum Pontificem, subsignatus a supremo Moderatore et a suis Assistentibus seu Consiliariis;

b) litterae testimoniales Ordinariorum de quibus supra (cf. art. 7); quae litterae obsignatae et sub secreto mitti debent;

c) relatio a Moderatore supremo et a suis Assistentibus seu Consiliariis subscripta, ac ut authentica et veridica ab Episcopo domus principis Congregationis laudandae confirmata, qua exponatur, non modo ipsius Congregationis origo cum nomine fundatoris eiusque praecipuis qualitatibus, sed etiam eius status personalis, disciplinaris, materialis et oeconomicus, addita praeterea notitia de novitiatus institutione, de novitiorum et postulantium numero ac disciplina;

d) Constitutiones ab Episcopo recognitae et approbatae, lingua vel latina, vel italica, vel gallica conscriptae et typis impressae;

e) denique, si agatur de aliqua Congregatione tertiariorum in communi viventium, etiam testimonium Moderatoris generalis primi Ordinis, quo constet eam eidem primo Ordini fuisse aggregatam, iuxta canonem 492 § 1.

9. *Decretum approbationis.* Conceditur decretum approbationis novae Congregationi, si, post datum decretum laudis, per satis diuturni temporis experimentum probatur eius firma compago, constitutionum accommodatio et vigens observantia, regiminis recta ratio, religiosorum studium servandae disciplinae in vinculo caritatis ad intra, et zelus in adimplendis operibus suae Religionis propriis ad extra.

10. De praedictis conditionibus constet oportet tum ex relatione status Congregationis, quam iterum, prout supra in art. 8 *c*) describitur, supremus Moderator exhibere debet, cum supplicem libellum porrigit ad obtinendam approbationem; tum etiam ex commendationis litteris, iterum dandis, ut supra clausis, ab omnibus Ordinariis, in quorum territoriis aliqua novae Religionis domus sita est, tum demum ex constitutionum codice, iterum S. Congregationi exhibendo.

11. Per hoc alterum decretum, de quo sermo est: « Sanctissimus « Dñus Noster *N*..., attenta ubertate salutarium fructuum, quos tulit « Congregatio religiosa *N*..., attentisque..., eam approbat et confirmat « sub regimine Moderatoris Generalis; salva Ordinariorum iurisdictione « ad normam sacrorum canonum ».

12. Quamvis inter decretum laudis et decretum approbationis congrui temporis decursus, ut supra dictum est (cf. art. 9), plerumque exigatur, nonnumquam tamen, licet raro, decretum definitivae approbationis con-

ceditur, quin huic decretum laudis praecurrerit. Quod quidem fit, si conditiones in favorem novae Religionis, cum primum se sistit coram Sacram Congregationem, ita sunt numeris omnibus absolutae, ut nulla videatur ratio ulterius differendi definitivam approbationem.

Caput II

De Congregationibus caute tantum, aut nullo modo laudandis et approbandis.

13. Nullae fere, ni forte in missionum regionibus, laudandae approbandaeve erunt Congregationes, quae certo proprioque fine non praestituto, quaevis universae pietatis ac beneficentiae opera, etiamsi penitus inter se disiuncta, exercenda amplectuntur.

14. Cautissime procedendum est in approbandis novis Congregationibus, quae non vivunt nisi ex eleemosynis atque stipe ostiatim collecta. Approbatis inculcanda est fidelis observantia canonum 622, 623 et 624.

15. Nec facile approbandae sunt, praecipue cum votis perpetuis, novae Sororum religiosae Congregationes, quae sibi proponunt finem in privatorum domiciliis infirmos utriusque sexus diurna atque nocturna cura iuvandi, vel domesticum servitium quotidianum in familiis pauperum et operariorum exercendi. Si vero approbatio aliquando et ob iustas causas concedenda videatur, in constitutionibus prudenter praescribantur conditiones et cautelae, quibus Sorores a periculis liberentur.

16. Item non facile conceditur approbatio Sororum Sodalitiis, quae sibi constituant scopum specialem:

a) instituendi in suis domibus valetudinaria aut diversoria pro personis utriusque sexus;

b) instituendi hospitia pro sacerdotibus suscipiendis;

c) docendi in scholis adulescentulorum, aut in iis, quae mixtae dicuntur, in quibus scilicet pueri et puellae simul congregantur.

17. Multo minus approbantur Congregationes quae sibi assumendum proponerent curam immediatam puerulorum in cunis vagientium, vel mulierum parturientium in domibus, vulgo dictis *Maternitatis,* vel alia huiusmodi caritatis opera, quae virgines, Deo dicatas et habitu religioso indutas, dedecere videantur.

18. Demum animadvertendum est, nullam virorum Religionem, ad normam can. 500 § 3, sine speciali privilegio, posse sibi subditas habere religiosas Congregationes mulierum, aut earum curam et directionem retinere sibi specialiter commendatam.

Caput III

De approbatione constitutionum

19. Pro obtinenda constitutionum approbatione supplex libellus, subsignatus a Moderatore supremo cum suis Assistentibus seu Consiliariis, Sacrae Congregationi Religiosorum Sodalium negotiis praepositae porrigendus est, una cum constitutionum codice, relatione et commendationis litteris, prout supra, in art. 8 *b*), *c*), *d*) et 10.

20. In approbandis vero constitutionibus Sacra Congregatio per hos fere gradus procedit:

a) ***Dilatio cum animadversionibus.*** Nimirum si, instituto examine, constat multis correctionibus constitutiones indigere, differtur ad opportunius tempus petita approbatio, atque interim communicantur animadversiones, quibus ea indicantur, quae praecipue in exhibitis constitutionibus corrigenda, reformanda, addenda vel demenda sint.

b) ***Approbatio ad experimentum.*** Si exhibitae constitutiones tempore et usu non satis comprobatae videantur, et ceteroquin nec plurimis nec gravibus animadversionibus obnoxiae sint, fit ex officio prima correctio in textu; et datur decretum quo SS̃mus constitutiones, prout in correcto exemplari continentur, ad certum tempus, ex. gr. ad septennium, per modum experimenti, approbat atque confirmat.

c) ***Approbatio definitiva.*** Cum denique sufficiens praecesserit experimentum, constitutionum codex, in paucis iam emendandus, absolute corrigitur, et datur decretum quo SS̃mus constitutiones definitive approbat atque confirmat.

21. Quae vero de approbatione constitutionum disiuncte hucusque descripta sunt, coniunctim saepissime cum approbatione Congregationis hac ratione procedunt:

a) cum decreto laudis Congregationis dantur interdum opportunae animadversiones in folio super constitutionibus, termino praestituto, intra quem constitutiones ipsae emendatae Sacrae Congregationi iterum exhibendae sunt; quae tamen, si multis indigeant emendationibus, communicantur Congregationi, antequam concedatur decretum laudis; ita ut, in utroque casu, omne ius constitutiones propria auctoritate immutandi, vel emendandi, ademptum censeatur, post obtentum decretum laudis;

b) regulariter approbatio Congregationis conceditur, una cum decreto, quo constitutiones in textu emendatae approbantur, saltem experimenti gratia ad certum tempus.

Caput IV

De excludendis a textu constitutionum

22. Excludenda sunt a textu constitutionum:

a) praefationes, introductiones, prooemia, notitiae historicae, litterae hortatoriae vel laudatoriae, exceptis decretis laudis et approbationis a Sancta Sede concessis;

b) citationes textuum Sacrae Scripturae, Conciliorum, sanctorum Patrum, theologorum et quorumvis librorum vel auctorum;

c) citationes dispositionum, sive peculiaris directorii, sive privati caeremonialis aut manualis, sive cuiuscumque codicis consuetudinum vel usuum Congregationis, ne forte praefati libri aut codices approbati videantur; quamquam huiusmodi libros ad Sacram Congregationem mittere oportet, ut de eis opportune cognoscere possit;

d) quaevis mentio de legibus civilibus, de ordinationibus magistratuum civilium, de approbatione gubernii et similibus;

e) omnia ea quae respiciunt munera et officia Episcoporum et confessariorum: cum pro his non scribantur constitutiones, sed pro religiosis;

f) ordo studiorum et normae vivendi pro alumnis ac minute descripta horaria actuum diei pro domibus et operibus Congregationis;

g) quaestiones theologiae dogmaticae vel moralis, decisiones doctrinarum controversarum, praesertim in materia votorum;

h) termini iuris canonici qui Congregationibus religiosis applicari non possunt; verbi gratia, *Regula, Ordo, Monasterium, Moniales,* etc.; quorum loco respective dicendum est: *Constitutiones, Congregatio religiosa,* seu *Religio votorum simplicium, Domus, Sorores,* etc.

i) licet brevia spiritualis et religiosae vitae documenta sint opportuna, excludendae tamen sunt prolixiores instructiones asceticae, exhortationes spirituales ex professo, et mysticae considerationes, quae omnia aptius pertractantur in libris asceticis: cum constitutiones continere debeant tantum leges constitutivas Congregationis et directivas actuum communitatis, sive quod ad gubernium attinet, sive quod ad disciplinam et normam vitae;

k) minutissimae quaelibet praescriptiones circa secundaria et infima officia, quae respiciunt culinam, valetudinarium, vestimentorum cu-

ram, etc.: cum istae gravitatem textus constitutionum a Sancta Sede Apostolica approbandarum, minime deceant;

l) dispositiones denique cuiusvis generis, quae, sive explicite sive implicite, aliquid contra ius contineant.

Caput V

Generalia in constitutionibus requisita

23. Constitutionum codex continere debet ea quae respiciunt notiones et dispositiones:

a) de religiosae Congregationis natura, votis, membris et modo vivendi;

b) de Congregationis gubernio, administratione et officiis.

24. Haec vero omnia distribui possunt in duas, tres vel quatuor partes, sed summopere commendatur brevitas, claritas et optimus ordo.

25. Constitutiones dividantur in partes, partes in capita, capita in articulos seu paragraphos; hisce praeponantur numeri ab initio ad finem progredientes.

Caput VI

Specialia de titulo

26. Titulus seu nomen Congregationis religiosae desumi potest vel a Dei attributis, vel a Sanctae nostrae Religionis mysteriis, vel a festis Domini et Beatissimae Virginis Mariae, vel a Sanctis, vel a fine speciali ipsius Congregationis.

27. Ne nomen seu titulus Religionis iam constitutae usurpent novae Congregationes, iam cautum est in canone 492 § 3. Ut igitur huic dispositioni satisfiat, debent novae religiosae Congregationes aliquid saltem titulo iam approbatarum addere, quo distinctio inter singulas satis appareat.

28. Cavendum insuper, ne tituli religiosarum Congregationum vel nimis artificiose compositi sint, vel quampiam devotionis speciem, a Sancta Sede Apostolica non probatam, exprimant aut innuant.

DECRETUM

Sanctissimus Dñus Noster Benedictus divina Providentia PP. XV, in audientia concessa die 6 martii 1921 R. P. D. Secretario Sacrae Congregationis de Religiosis, audito suffragio Eminentissimorum ac Reve-

rendissimorum Patrum Cardinalium eidem Sacrae Congregationi praepositorum, suprascriptas Normas, ab eadem Sacra Congregatione servandas, approbavit.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 6 martii 1921.

TH. CARD. VALFRÉ DI BONZO, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secretarius.*

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

I

VARSAVIEN.

FACULTAS CATHOLICA SCIENTIARUM ECCLESIASTICARUM IN UNIVERSITATE VARSAVIENSI CANONICE ERIGITUR CUM IURE CONFERENDI TRIPLICEM LAUREAM.

DECRETUM

Academia ecclesiastica Varsaviensi, abhinc plures annos, ob temporum iniuriam abrogata, Archiepiscopus atque Episcopi eiusdem provinciae hoc praecipuis in votis habuerunt ut, ubi primum liceret, athenaeum scientiis ecclesiasticis tradendis in ipsa Varsaviae civitate institueretur. In conventu, igitur, diebus XII et XIII ianuarii anno MCMXVI habito, Facultatem theologicam in civili Universitate Varsaviensi, tunc erecta, ex communi consilio condendam ipsi censuere; deinceps, Polonia suo iuri restituta, in coetu dierum XI et XII mensis decembris anno MCMXVII eadem de re egerunt; ac tandem, anno MCMXIX, ab Apostolica Sede postularunt ut praedicta Facultas, complectens sacram Theologiam, Ius canonicum et Philosophiam christianam canonice erigeretur, iisque gauderet privilegiis, quibus eiusmodi Instituta iure fruuntur. Quod quidem Sacra Congregatio Seminariis ac Studiorum Universitatibus praeposita, quo par erat studio perpendit, atque Emi eiusdem S. C. Patres Cardinales, in plenario coetu diei XXX martii MCMXX, Facultatem theologicam,

cui nomen esset *Facultas catholica scientiarum ecclesiasticarum* in Universitate Varsaviensi canonice erigendam decrevere. Postridie autem hanc Emorum Patrum sententiam, referente infrascripto Sacrae Congregationis a secretis, SSmus D. N. Benedictus PP. XV approbavit et exsecutioni mandari praecepit. Quamobrem praedicta Facultas catholica scientiarum ecclesiasticarum in Universitate Varsaviensi canonice, praesenti decreto, erigitur atque erecta declaratur, eiusque Decano in perpetuum tribuitur ius conferendi triplicem lauream, in sacra Theologia scilicet, in Iure canonico et in Philosophia christiana, ea lege ut doctoratu nequeant donari nisi qui praevios gradus, doctrina legitimis experimentis periclitata, antea fuerint assecuti. Servatis omnino normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae, quibus obtemperandum Archiepiscopus Varsaviensis curabit.

Datum Romae, e Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die IV aprilis, in festo Resurrectionis Dominicae, anno MCMXX.

C. CARD. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† I. Sinibaldi Ep. Tiberien., *a secretis.*

II

LUBLINEN.

CATHOLICA UNIVERSITAS LUBLINI CANONICE ERIGITUR EIUSDEMQUE STATUTA AD TRIENNIUM EXPERIMENTO ADHIBERI PERMITTUNTUR.

DECRETUM

Poloniae Episcopi omnes in conventibus dierum XXVI et XXVII iulii anni MCMXVIII catholicam Universitatem scientiis ecclesiasticis percolendis, statim ac rerum adiuncta permitterent, Lublini excitandam constituere. Itaque ab Apostolica Sede postularunt ut Universitas catholica erigi posset, quae interea duabus exsisteret Facultatibus, sacrae Theologiae scilicet et Iuris canonici, eiusque scholae quamprimum alumnis paterent.

Re autem delata Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus, Emi Patres Cardinales, in conventu habito die prima aprilis anno MCMXIX Universitatem catholicam erigendam censuere, quae

duabus Facultatibus supradictis statim exsisteret, praescribentes ut apta statuta cum ratione studiorum exararentur.

Quae quidem statuta Sacrae de Seminariis Congregationi nuperrime missa sunt, adiunctis precibus, ut Universitas catholica Lublinensis canonice erigeretur: atque in plenario conventu habito die xv iunii labentis anni MCMXX, iidem Emi Patres Universitatem catholicam Lublinensem canonice erigendam decrevere cum facultate gradus conferendi ad triennium: quoad statuta vero nihil obesse quominus, cum opportunis emendationibus, ad triennium et ad experimentum adhiberentur, constituerunt.

Quam Emorum Patrum sententiam, referente infrascripto S. Congregationis a secretis, SSmus D. N. Benedictus PP. XV approbavit et exsecutioni mandari iussit. Quamobrem Universitas catholica Lublinensis, duabus Facultatibus, sacrae Theologiae scilicet et Iuris canonici interim constans, praesenti decreto erigitur et erecta declaratur, cum omnibus privilegiis, quibus huiusmodi Instituta ab Apostolica Sede dependentia iure fruuntur, eiusque Cancellario tribuitur ius conferendi gradus et lauream sive in sacra Theologia, sive in Iure canonico, ea lege, ut doctoratu nequeant donari nisi qui praevios gradus, doctrina legitimis experimentis periclitata, antea fuerint assecuti. Servatis omnino normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die xxv iulii, in festo S. Iacobi, anno MCMXX.

C. CARD. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† I. Sinibaldi, Ep. Tiberien., *a secretis.*

III

MEDIOLANEN.

UNIVERSITAS CATHOLICA QUAE A SS.MO CORDE IESU DENOMINATUR, MEDIOLANI CANONICE ERIGITUR.

DECRETUM

Mediolanensis archidioeceseos Antistes Andreas S. R. E. Card. Ferrari, litteris diei xxx mensis maii huius exeuntis anni, Sacram hanc de Seminariis et Universitatibus Congregationem certiorem reddidit, delectorum virorum coetum, Universitatis Catholicae excitandae causa, Me-

diolani constitutum fuisse, postulans ut Sedes Apostolica sua incoeptum auctoritate probaret. Quamobrem, in plenario conventu habito die IV augusti, Emi Sacrae huius Congregationis Patres Cardinales, et nobilissimum consilium merita prosecuti sunt laude, et decreverunt ut statuta ac regulae eidem Sacrae Congregationi probanda subiicerentur. Quod praestitit idem Emus Archiepiscopus Mediolanensis litteris datis die XVI proxime elapsi novembris. Deinde vero SSmus D. N. Benedictus PP. XV, re penitus cognita et mature perpensa, decretum erectionis iussit ab hac S. Congregatione edi quamprimum, ne piissimo Antistiti hoc supremum solatium deesset. Quamobrem Universitas catholica quae a Ssmo Corde Iesu auspicium sumit et nomen, et duabus Facultatibus modo constat, philosophica scilicet et iuridica, hoc decreto Mediolani erigitur et erecta declaratur, cum omnibus privilegiis quibus huiusmodi Instituta ab Apostolica Sede dependentia iure fruuntur. Servatis normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae.

Datum Romae, e Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die XXV decembris, in festo Nativitatis Domini, anno MCMXX.

C. CARD. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† I. Sinibaldi, Ep. Tiberien., *a secretis.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI RELIGIOSI

AVVISO DI CONCORSO

Nella Segreteria della Sacra Congregazione dei Religiosi avrà luogo il giorno 21 luglio prossimo, alle ore 8 antimeridiane, un concorso per esame scritto a due posti di ufficiali minori.

Coloro che volessero prendervi parte dovranno, entro un mese dalla data del presente avviso, esibire all'Emo sig. Cardinale Prefetto la domanda corredata dal *nulla osta* del proprio Ordinario e dell'Emo sig. Card. Vicario di Sua Santità, e inoltre dai documenti degli studi ecclesiastici compiuti e dei gradi accademici conseguiti, nonchè di altri titoli.

Si terrà speciale conto della conoscenza delle lingue straniere.

Roma, dalla Segreteria della Sacra Congregazione dei Religiosi, 13 giugno 1921.

L. ✠ S.

Mauro M. Serafini, Ab. O. S. B., *Segretario*.

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 31 maggio 1921 nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati e Consultori Teologi, componenti la S. Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Giovanna Antida Thouret, fondatrice dell'Istituto delle Suore della Carità.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di nominare:

25 maggio 1921. Monsig. Lorenzo Lauri, Arcivescovo titolare di Efeso, finora Nunzio Apostolico nel Perù, *Nunzio Apostolico in Polonia.*

» » » Monsig. Tito Trocchi, Arcivescovo titolare di Lacedemonia, finora Delegato Apostolico di Cuba e Portorico, *Internunzio Apostolico in Bolivia.*

» » » Monsig. Francesco Moretti, Arcivescovo titolare di Laodicea, Uditore della Rev. Camera Apostolica, *Consultore della S. Congregazione del Concilio e della S. C. dei Seminari e delle Università degli Studi.*

27 » » Monsig. Giuseppe Petrelli, Arcivescovo titolare di Nisibi, finora Delegato Apostolico nelle Isole Filippine, *Nunzio Apostolico nel Perù.*

30 » » L'Emo sig. Card. Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, *Protettore delle Clarisse di Versailles* (attualmente a Spy, in diocesi di Namur).

» » » Monsig. Filippo Cortesi, *Nunzio Apostolico presso gli Stati Uniti del Venezuela.*

31 » » L'Emo sig. Card. Oreste Giorgi, *Protettore dell'Istituto delle Hermanas Terciarias Misioneras Franciscanas* di Cordoba (Argentina).

4 giugno » I RRmi PP. Edoardo Schröder S. I., Doroteo Cornelisse, O. F. M., e Filippo Maroto dei Figli del Cuore Immacolato di Maria, *Consultori della S. Congregazione di Propaganda Fide.*

9 » » L'Emo sig. Card. Basilio Pompilj, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Misericordia.*

» » » Monsig. Aldo Laghi, *Segretario di Nunziatura di prima classe.*

11 » » Monsig. Francesco Bracci, *Promotore di giustizia presso il Tribunale della S. R. Rota.*

15 » » L'Emo sig. Card. Vittorio Amedeo Ranuzzi de Bianchi, *Protettore dell'Istituto delle Dame Orsoline del Sacro Cuore.*

16 giugno 1921. Monsig. Pietro Fumasoni-Biondi, Arciv. tit. di Dioclea, *Segretario della S. Congregazione di Propaganda Fide.*

» » » Monsig. Riccardo Sanz de Samper, *Maggiordomo di Sua Santità* e *Prefetto dei Sacri Palazzi Apostolici.*

» » » Monsig. Camillo Caccia-Dominioni, *Maestro di Camera di Sua Santità.*

SS. CONGREGAZIONI ASSEGNATE AGLI EM̃I CARDINALI

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di assegnare ai nuovi Em̃i e Rm̃i signori Cardinali, che nel Concistoro pubblico del 16 corrente hanno ricevuto il cappello cardinalizio, le seguenti Sacre Congregazioni:

All'Em̃o sig. Cardinale Francesco Ragonesi, le Sacre Congregazioni: del *Concilio,* dei *Religiosi,* degli *Affari Ecclesiastici Straordinari* e della *Rev. Fabbrica di S. Pietro.*

All'Em̃o sig. Cardinale Giacomo Benlloch y Vivó, le Sacre Congregazioni: dei *Sacramenti,* di *Propaganda Fide, Cerimoniale* e dei *Seminari e delle Università degli Studi.*

All'Em̃o sig. Cardinale Francesco Vidal y Barraquer, le Sacre Congregazioni: del *Concilio,* dei *Religiosi,* dei *Seminari e delle Università degli Studi* e della *Rev. Fabbrica di S. Pietro.*

All'Em̃o sig. Cardinale Giovanni Tacci, le Sacre Congregazioni: del *Concilio, Cerimoniale,* degli *Affari Ecclesiastici Straordinari* e *per la Chiesa Orientale.*

All'Em̃o sig. Cardinale Achille Ratti, le Sacre Congregazioni: dei *Sacramenti,* del *Concilio,* degli *Affari Ecclesiastici Straordinari* e dei *Seminari e delle Università degli Studi.*

All'Em̃o sig. Cardinale Camillo Laurenti, le Sacre Congregazioni: dei *Religiosi,* di *Propaganda Fide,* dei *Riti* e dei *Seminari e delle Università dei Studi.*

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di nominare:

Assistenti al Soglio Pontificio:

22 maggio 1921. Monsig. Paolo Iacuzio, Arcivescovo di Sorrento.

24 » » Monsig. Gustavo Carlo Mutel, Vicario apostolico di Seoul in Corea.

8 giugno » Monsig. Pietro Luigi Muldoon, Vescovo di Rockford.

Protonotari apostolici ad instar participantium:

18 marzo 1921. Monsig. Francesco Saverio De La Durantaye, dell'archidiocesi di Montréal.
30 aprile » Monsig. Angelo Ferrari, dell'archidiocesi di Ferrara.
17 maggio » Monsig. Augusto Leweille, della diocesi di Meaux.
» » » Monsig. Maurizio Alfonso Bléry, della medesima diocesi.
22 » » Monsig. Ubaldo Marchand, della diocesi di Trois-Rivières.
22 » » Monsig. Ludovico Chartier, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Emerico Pisapia, della diocesi di Ariano.
» » » Monsig. Armando Mignon, della diocesi di Le Mans.
30 » » Monsig. Augusto Boudinhon, di Roma.
2 giugno » Monsig. Giovanni Meizlik, dell'archidiocesi di Gorizia.

Prelati Domestici di S. S.:

17 febbraio 1921. Monsig. Patrizio Francesco Farrelly, della diocesi di Sioux-City.
2 maggio » Monsig. Giuseppe Efrem Paquin, della diocesi di Trois-Rivières.
» » » Monsig. Giulio Massicatte, della medesima diocesi.
24 » » Monsig. Antonio Pudichery, del Vicariato apostolico di Trichur.
27 » » Monsig. Bernardo Giuseppe Eras, di Roma.
1 giugno » Monsig. Ermete Gini, della diocesi di Acquapendente.
2 » » Monsig. Antonio H. Stein, della diocesi di Newark.
8 » » Monsig. Nicola Santopaolo, di Roma.
9 » » Monsig. Enrico Ashmole, della diocesi di Northampton.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Placca dell'Ordine Piano:

12 maggio 1921. Al sig. conte Cesare Caterini, di Roma.

La Commenda dell'Ordine Piano:

1 giugno 1921. Al sig. conte Carlo Flacchi, esente delle Guardie Nobili.
» » » Al sig. Francesco nob. Alessandroni Cermatori, esente delle Guardie Nobili.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

30 maggio 1921. Al sig. Giovanni Doulcet, Ministro plenipotenziario, incaricato di affari della Francia presso la S. Sede.
10 » » Al sig. marchese Carlo Maria Pagani Planca Incoronati, di Roma.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

7 giugno 1921. Al sig. senatore Armando Casier, della diocesi di Gand.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

15 maggio 1921. Al sig. Ermanno Tibertelli, dell'archidiocesi di Ferrara.
18 » » Al sig. cav. Vittorio Scabbia, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Ludovico Filippo Normand, della diocesi di Trois-Rivières.
» » » Al sig. Carlo Numa De Blois, della medesima diocesi.
7 giugno » Al sig. Antonio Larue, dell'archidiocesi di Québec.
10 » » Al sig. Giovanni Battista Vigna, dell'archidiocesi di Genova.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

22 maggio 1921. Al sig. Giuseppe Barnard, della diocesi di Trois-Rivières.
25 » » Al sig. Ludovico Antonio Eguiguren, dell'archidiocesi di Lima.
26 » » Al sig. Massimo Reymond, della dioc. di Ginevra e Losanna.
» » » Al sig. Gaetano Ceola, della diocesi di Vicenza.
29 » » Al sig. Carlo Frencken, della diocesi di Breda.
2 giugno » Al sig. Enrico Goubet, dell'archidiocesi di Avignone.
» » » Al sig. Pietro Roux, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Federico de Bonnet d'Oléon, della medesima archidiocesi.
6 » » Al sig. Pietro Jamin, della diocesi di Harlem.
8 » » Al sig. Francesco Piatti, della diocesi di Ripatransone.
10 » » Al sig. avv. Giovanni Battista Borachia, della diocesi di Luni-Sarzana.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

7 giugno 1921. Al sig. capitano Patrizio Ugo Rice, della dioc. di Savannah.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

25 aprile 1921. Al sig. Angelo Bottazzi, della diocesi di Padova.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti soprannumerari di S. S.:

18 maggio 1921. Monsig. Aurelio Motta, dell'archidiocesi di Vercelli.
25 » » Monsig. Angelo Piana, dell'archidiocesi di Genova.
30 » » Monsig. Raffaele Aubray Navarro, della diocesi di Cadice.
» » » Monsig. Giovanni Tolosano, dell'archidiocesi di Torino.
1 giugno » Monsig. Anselmo Rotzinger, del Vicariato Apostolico di Sassonia.
2 » » Monsig. Raffaello Maestrini, dell'archidiocesi di Firenze.
8 » » Monsig. Antonio da Rosa Marques, dell'archid. di Evora.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa soprannumerari di S. S.:

12 aprile 1921. Il sig. conte Giovanni de Praschma, della dioc. di Breslavia.
» » » Il sig. Antonio de Magnis, della medesima diocesi.
3 maggio » Il sig. Cesareo Alvarez de la Rivera, della diocesi di Madrid.
9 giugno » Il sig. conte Enrico Curties, della diocesi di Northampton.
11 » » Il sig. Ugo Herman, dell'archidiocesi di Colonia.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

31 maggio 1921. Monsig. Domenico Tardini, di Roma.
2 giugno » Monsig. Filippo De Giorgi, dell'archidiocesi di Milano.

Cappellano Segreto d'onore di S. S.:

31 maggio 1921. Monsig. Luigi Capossela (Roma).

NECROLOGIO

3 giugno 1921. Monsig. Emanuele Giulio M. Marbeau, Vescovo di Meaux.
6 » » Monsig. Giacomo Schwebach, Vescovo di La Crosse.